

ΑΘΗΝΑΙ

Η ΕΥΤΕΡΗ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΜΕ

Φυλλ. 78.

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΑΣ.

Τόμος. Δ'.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΤΗΝ 15 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1850.

Η ΠΟΛΙΣ ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΥ.

Καὶ αὐτὰ τὰ φαντασιώδη θαυμάσια τῆς Χαλιμάς, τὰ ἐπαγωγικώτατα μυθολογήματα τῶν Ἀράβων καὶ εἰδολολατρῶν, τὰ διὰ τῆς ῥάβδου καὶ τῶν πνευμάτων κατορθούμενα, αἱ ἐν μέσῳ τῆς ἐρήμου ἀνεγειρόμεναι πόλεις, αἱ μυθώδεις εἰς χρυσοστρωμένας πόλεις ἐπιγραφαί, ἡ [θελκτικὴ κοιλὰς τοῦ Ῥασσέλα, ἡ ἐπικράτεια τοῦ Ὁδερῶν, ἡ Νέα Ἀρμονία τοῦ Ῥοβέρτου Ὁδεν, αἱ περιγήσεις τοῦ Κιούλιβερ, τὰ συμβάντα τοῦ Πέτρου Βίλκινς, ἐκεῖνων οἵτινες ἀπὸ ἐπικταί κατήντησαν βασιλεῖς, καὶ τέλος ὅλα τὰ φαντασιακὰ ἡμίμα, ὅσα γεννᾷ ἡ θερμότερα κεφαλὴ τῶν μεσημερινῶν, δὲν εἶναι τόσο ἐξοχα, ὅσον τὸ πραγματικὸν ἐκεῖνο πλέγμα, τὸ ὅποιον ὑφαίνεται περὶ ἡμῶν καὶ περικαλύπτει ἤδη τὰ δύο ἡμισφαίρια τοῦ κόσμου.

Δὲν θὰ ὁμιλήσωμεν ἐνταῦθα περὶ τῶν ἀχαριαίων συγκοινωνιῶν, τῶν ἐκ τῆς ηλεκτρικῆς δυνάμεως εἰς ἐκατοντάδων λευγῶν διαστάσεις παραγομένων, οὐδὲ περὶ τοσούτων ἄλλων τεραστίων, τῶν ὁποίων ἡ ἐπιστήμη κατέστη κοινὴ, ἀλλὰ θέλομεν περιορισθῆ εἰς τὸ λαμπρότερον τῶν μαγικῶν ἐκεῖνων πραγματικοτήτων, εἰς τὴν χώραν ἐκείνην τοῦ Χρυσοῦ, ἣτις καλεῖται Καλι-

φορνία, καὶ, εἰδικώτερον, εἰς τὴν πρωτεύουσάν αὐτῆς, τὸν Σάν Φρανσίσκον.

Ἡ ἱστορία τῆς συστάσεως καὶ τῆς ἀνακάλυψως τῆς αὐτοσχεδίου ταύτης πόλεως, θὰ ᾔσιν ὅλως φανταστικῇ, ἐὰν ἡ ἀνακάλυψις αὐτῆς δὲν ἐγένετο ὑπὸ τὰ ὀρματα, οὕτως εἰπεῖν, τῆς Εὐρώπης.

Τὸ 1831 περιεῖχε, κατὰ τὰς ἐκ τῶν ἠνωμένων Πολιτειῶν εἰδήσεις, μόνον 381 κατοίκους, οἵτινες δὲν ἐπλήθυνον, παρ' ὅτε ἀνεκαλύφθη ὁ χρυσοὺς ὑπὸ τοῦ Σούτερ Μίλλ, ἐπὶ τοῦ Σακραμέντου. Τὸν ἐνεστώτα Ἀπρίλιον τοῦ 1848, ὑπῆρχον εἰς τὸν Σάν Φρανσίσκον, ὡς λέγει μάρτυς αὐτόπτης, ἄξιος πάσης ἐμπιστοσύνης, μόνον 40 περίπου οἰκίαι, ὁ δὲ πληθυσμὸς ἐπὶ ὀλιγώτερος, ὥστε δὲν ἐφαίνοντο ἔξω οὐδὲ εἰκοσιπέντε ἄνθρωποι συγχρόνως.

Ἡ ὀπισθεν εἰκονογραφία ἡμῶν παριστᾷ τὴν πόλιν τοῦ χρυσοῦ κατὰ τὸ τέλος τοῦ 1848, ὀλίγον ὕστερον δηλαδὴ τῆς πρώτης ἀνακάλυψως τοῦ χρυσοῦ.

Ἀλλ' ἡ σημερινὴ πόλις τοῦ χρυσοῦ, ἔχει ἀπείρους οἰκοδομάς.

Ἡ ἔκτασις τῆς κοιλάδος, εἰς τὴν ὁποίαν εἶναι ἐν μέρει ὠκοδομημένη ἡ πόλις, παρουσιάζει θεῶν, σχῆμα ἔχουσαν ἵπταμένου πτηνοῦ· αἱ κορυφαὶ τῶν οἰκίων εἶναι τόσο πολυπληθεῖς, ὥστ' ἀδύνατον εἶναι νὰ τὰς ἀριθμήσῃ τις.

μάτων ἀνετράπη· αἱ ἐμπορικαὶ πράξεις γίνονται ὅλως τὸ ἀνάπαλιν, ἀφοῦ γίνονται εἰς τοὺς ἡμετέρους ἐτα-
ριστάς. Παρ' ἡμῖν πάντοτε ὑπάρχει σπάνις χρημάτων,
εὐθύνεια τοῦ ἐργοχείρου, πληθώρα προϊόντων, τῶν
βιομηχανικῶν τεχνῶν· ἐκεῖ δὲ, ὅλως οἱ κόλποι πλή-
θουσι χρυσοῦ, καὶ ὅμως τὰ τῆς πρώτης ἀνάγκης πρά-
ματα δὲν ἐξαρκουσιν.

« Ἐξεπλάγην κατ' ἀρχάς, λέγει ὁ Κ. Ταῦλδρ, ἀπὸ
ἐν περιέργον ἀποτέλεσμα τῆς ἐκτάκτου ἀφθονίας τοῦ
χρυσοῦ, καὶ τῆς εὐκολίας μετὰ τὴν ὁποίαν γίνεται τις
πλούσιος. Ὅλοι αἱ ὑποθέσεις διαχειρίζονται τὸσον τα-
χέως ὥστε αἱ τετριμμένα ἐξέεις τῶν ἐνστάσεων, τῶν
παραχωρήσεων ἐκ μέρους τοῦ πωλητοῦ, τοῦ ἐμπόρου,
ἢ τοῦ ἀγωραστοῦ, ὅλως διόλου εἶναι ἔξεναι παρ' αὐ-
τοῖς· εἰσερχόμενον ἐντὸς ἐργοστασίου ἢ ἀγοράσης τι,
ὁ ἐμπόρος σὲ θεωρεῖ μετὰ ἐντελοῦς ἀδιαφορίας, πε-
ριμένων ἢ ἀκούσῃ τι ἀγαπᾷ. Ἐὰν ἡ τιμὴ τοῦ πρά-
γματος σὰς φαίνεται πολὺ μεγάλη δύνασθε νὰ τὸ ἀφή-
σητε, καθότι οὐδένα ἐκπεσμόν σὰς κάμνει. Ὀλίγον
μέλει τὸν ἐμπορὸν ἐὰν ἀγοράσῃτε ἢ ὄχι. Ὅταν τις
ζῆσῃ χρόνον τινα εἰς τὸν τόπον, ἐκβάλλει τὸ βαλάν-
τιόν του καὶ πληρώνει χωρὶς νὰ δαπανᾷ τὸν καιρὸν εἰς
λόγους ἀνωφελεῖς. Ἡ ἀκαταδεξία ἐκεῖνη ὅλως τῶν
εὐτελῶν μέσων εἰς τὸ νὰ ἀργυρολογῶσιν εἶναι εἰς τὴν
χαρακτῆρων τῶν ἡθῶν των, ὅστις σὰς χαρποῖται τὴν
καρδίαν. Ἐν ἄλλο ὄχι ὀλιγώτερον εὐάρεστον εἶναι ἡ
ἀκρίβεια μετὰ τὴν ὁποίαν πληρώνουσιν τὰ χρέη, καὶ ἡ γεν-
ναία ἐμπιστοσύνη, τὴν ὁποίαν οἱ ἄνθρωποι εἶναι ὑπό-
χρεοὶ νὰ ἔχωσι πρὸς τὴν ἀμοibaίαν αὐτῶν τιμωρία. Ἦ-
ως τὸ τελευταῖον τοῦτο προέρχεται, ἐν μέρει, διότι
συναισθάνονται ὅτι εἶναι ἀδύνατον νὰ ἐξασφαλίσωσιν
ἐκὼς διὰ προστασίας τὴν ἰδιοκτησίαν των· τὴν δὲ
προστασίαν ταύτην δὲν δύνανται νὰ διατηρήσωσιν ἄλ-
λως, ἐὰν δὲν σέβωνται τιμῶς τὰ δικαιώματα τοῦ
ἄλλου. »

Ὁ Κ. Ταῦλδρ, κατὰ τὸν καιρὸν τῆς εἰς Σάν-Φραν-
σiskon διαμονῆς, εἶδε παράδειγμα τῆς ταχύτητος με-
τὰ τὴν ὁποίαν πλουτεῖ τις.

Κάποιός τις τῆς πόλεως ταύτης ἀπέθανε τὸ παρελ-
θὲν φθινόπωρον, ἀφήσας ποσότητα ἐκ 41,000 ταλ-
λῶν.

Οἱ διαχειρισταὶ τῆς κληρονομίας δὲν ἡδυνήθησαν νὰ
ἐνασχοληθῶσιν ἀμέσως εἰς τὴν ἐκκαθάρισιν τῶν ὑπο-
θέσεων του, καὶ εἰς τὸ μεταξὺ, αἱ ἰδιοκτησίαι του ἤν-
ξηθήθησαν τοσοῦτον κατὰ τὴν ἀξίαν των, ὥστε οἱ κλη-
ρονόμοι τοῦ αὐτοῦ ἀτόμου, ἀφήσαντος χρέη, ἔχουν ἤδη
ἀφοῦ ἐπλήρωσαν ὅλα τὰ χρέη ταῦτα, πρόσθετον ἐτη-
σίαν 40,000 ταλλήρων.

« Περιπατῶν μίαν ἡμέραν διὰ τῆς πόλεως, λέγει ὁ
κύριος Ταῦλδρ, ἐξεπλάγην παραπολὺ εὐρὼν εἰς τὴν ὁδόν,
ἐμπροσθεν τοῦ Ξενοδοχείου τῶν Ἡνωμένων Πο-
λιτειῶν, δωδεκάδα ἀνδρῶν ἐνησχολημένων εἰς τὸ νὰ
λιττεῖων, δωδεκάδα γυναικῶν καὶ νὰ θρυσκάπτωσι τὴν γῆν διὰ τῶν μαχαίριων των καὶ νὰ δακτύλῳσιν
αὐτὴν ἀκολούθως μετὰ τῶν δακτύλων των.

Αὐτοὶ εἶναι οἱ ἀληθεῖς ἀνιχνευταὶ τοῦ χρυσοῦ, οἱ
τινες κερδίζουν μετὰ αὐτὴν τὴν βάνανσον τέχνην πέντε
τάλληρα καθεκάστην.

Ἀφοῦ μετὰ πολλῆς φροντίδος ῥιφθῇ, τούτων ἄνωθεν
φυσῶντων, αὐτὴ εἰς κόνην μεταβληθεῖσα γῆ, μέ-
νουσιν εἰς τὰς χεῖράς των ψήγματα χρυσοῦ, τὰ ὁποῖα
ἐναποθέτουσιν εἰς τι τεμάχιον λευκοῦ χαρτοῦ.

Εἰς τὴν ἐνασχόλησιν ταύτην καταγίνονται καὶ παῖ-
δες τινες, συνάροντες ψήγματα τοῦ μετάλλου τούτου

μετὰ τὴν κεφαλὴν καρφίδος ἐξ ἄλλας διαβρεγμένης.

Με εἶπον ὅτι ἐν τῶν παιδαριῶν ἐκείνων εἶχεν τοιοῦ-
τοτρόπως συνάξει, εἰς μίαν μόνην ἡμέραν δεκατεσσα-
ρων ταλλήρων ἀντίτιμον χρυσοῦ.

Ἀναβαίνων τὸ ὕψωμα, τὸ φέρον εἰς τὸ ταχυδρο-
μεῖον, παρετήρησα εἰς τινα μέρη, ὅπου ὁ ἄμμος ἦτο
σαρωμένος ὑπὸ τοῦ ἀνέμου, στίγματα τινα λάμποντα,
ταῦτα ἦσαν ἐκ χρυσοῦ.

Τὸ νὰ ὑπάρχῃ τὸ μετάλλον τοῦτο καὶ εἰς τὰς ὁ-
δοὺς, δύναται νὰ ἐξηγηθῇ ἂν ὑποθέσωμεν ὅτι ὑπεκ-
φεύγει ἀπὸ τοὺς σάκκους τῶν μεταλευτῶν, καὶ ἐκ τῆς
σαρώσεως τῶν ἀποθηκῶν· ἀλλ' εἶναι δυνατόν ἐπίσης
νὰ ἐνυπάρχῃ, τοῦλάχιστον ἐν μέρει, ἐντὸς τοῦ ἐδάφους
φυσικῶς, ἐπειδὴ εὐρίσκονται καὶ ψήγματα ἐντὸς τῆς
γῆς ἐξαγόμενα ἀπὸ τὴν ἀνασκαφὴν βαθέως φρέατος.

Ἡ τιμὴ τοῦ ἡμερομισθίου ἦτον εἰς τὴν ἐποχὴν ταύ-
την (τὸν Αὐγούστον τοῦ 1849) ἀπίστευτος. Ὁ ἀμαξή-
την (τὸν Αὐγούστον τοῦ 1849) ἀπίστευτος. Ὁ ἀμαξή-
της ἐμπορικῆς τινος οἰκίας (τῆς τῶν ΚΚ. Μέλλου,
Ὁδάρδου καὶ συντρ.) εἶχε 4200 λίτρας (30,000 φράγ-
καν κατ' ἔτος· καὶ δὲν ἦτο σπάνιον νὰ βλέπωμεν αν-
δρας τῆς αὐτῆς καταστάσεως, κερδαίνοντες 3 ἢ 4 λί-
τρας (75—100 φρ.) τὴν ἡμέραν. Οἱ μισθοὶ τῶν ὑπη-
ρετῶν ἐσυμποσούντο εἰς 40 ἕως 80 λίτρας (1000—
2000) καθ' ἑκάστον μῆνα. Ἀλλ' ἔκτοτε αἱ μισθοδοσίαι
εἶχον ἐκπέσει, οἱ ἐργάται οἱ εἰς βαρέα ἔργα ἀσχολού-
μενοι, δὲν ἐκέρδαινον, οἱ πτωχοὶ, πλειότερον τῶν 25
ἕως 30 φράγκων τὴν ἡμέραν. Τίποτε δὲν ἀποδεικνύει
σαφέστερον, ἄλλως τε τὴν σπανιότητα τῆς ἐργασίας
παρὰ ἡ τιμὴ τῆς πλύσεως. Πληρώνεται ἡ δωδεκάς
τεμαχίον 4 λ. 42σ. (40 δραχ. 73 λ. περίπου). Δι' αὐ-
τὸ εὐθηνότερον ἔρχεται νὰ στέλλωνται τὰ ἱμάτια πρὸς
τὸν πλύσιμον μέχρι τῶν ἀντιπῶν. Καί, ἐπὶ τοῦ παρόντος,
τὰ ὑποκάμισα τοῦ Σάν-Φρανσισκου πλύνονται καὶ με-
τακομίζονται ἀπὸ τὰς Ἰνδίας καὶ τὰς Σανδβίχας νή-
σους. Δὲν ὑπάρχει ναὺς ἐξερχομένη ἢ εἰσερχομένη διὰ
τῆς Χρυσῆς Πύλης, ἥτις νὰ μὴ φέρῃ ἑκατοστύας τινας
τεμαχίων πανικῶν ἐξρουπωμένων ἢ πλυμένων

Τὸ ἀκόλουθον ἀνέκδοτον ἀναφέρωμεν ὑπὸ τοῦ Κ.
Ταῦλδρ, θέλει μᾶς δόσειν ἰδέαν τινα περὶ τῶν κερ-
δῶν, τὰ ὁποῖα ἐπραγματοποιούντο τότε ἐξ ὅλων τῶν
πωλησιμῶν πραγμάτων.

« Πολλοὶ τῶν συνοδοιπόρων μας, λέγει οὗτος,
ἤρχισαν νὰ σκέπτωνται περὶ κερδοσκοπίας τὴν στιγμὴν
αὐτὴν καθ' ἣν ἐπάτησαν τὸ ἔδαφος. Ἡ εὐτυχτετέρα ἐπι-
χείρησις, τῆς ὁποίας ὑπῆρξεν μάρτυς, ἦτον ἐνὸς κυρίου
ἐκ Νεοβοράκου, ὅστις εἶχε φέρει μετ' ἑαυτοῦ 1500 ἀν-
τίτυπα τῆς Tribune καὶ ἄλλων ἐφημερίδων, τὰς ὁποίας
ἐπώλησεν εἰς διάστημα δύο ὥρῶν ἀνὰ δύο τάλληρα τὸ
φύλλον. Τοῦτο μοι ὑπέμνησεν ὅτι εἶχον εἰς τὸ κιβώτιόν
μου μερικὰς ἐφημερίδας, αἵτινες μοι ἐχρησίμευσαν εἰς
τὸ νὰ στυπώσω τὰ ρήγματα. Ὑπῆρχεν ἰεὶς ἐμπόρος ἐ-
φημερίδων εἰς γωνίαν τινα τοῦ Ξενοδοχείου τῆς πό-
λεως, ὅπου ἐλθὼν ἐπρόσφερα ταύτας ἀποφεύγων νὰ
εἶπω τὴν τιμὴν των.

— Πρέπει, μοι ἀπεκρίθη ὁ τίμιος ἄνθρωπος, νὰ κερ-
δίσω καὶ ἐγὼ τίποτε, πωλὼν αὐτάς ἐκ διαλειμμάτων,
καὶ δὲν δύναμαι νὰ σὰς δώσω πλειότερον τῶν δέκα τα-
λλῶν δι' ὅλας.

Ἠγαγασθην, καθὼς πᾶς τις δύναται νὰ τὸ ὑποθέσῃ.
νὰ δεχθῇ αὐτὴν τὴν προσφορὰν, καὶ ἀπηλλάχῃ ἐν τῶν
ἐφημερίδων μου μετὰ κέρδος 4 χιλιάδων ἐπὶ ἑκατόν.»

Ἡ τιμὴ τῆς τροφῆς εἶναι ὑπέρογκος εἰς τὸν Σάν
Φρανσισκόν, καὶ δυστυχῶς αἱ ὀρεξεῖς εἶναι κατ' ἀνα-

λογίαν ομοίως; ἀκανόνιστοι. «Κατὰ τὸ δέμῃνον διάστημα τὸ ὁποῖον ἠκολούθησε τὴν ἀριζίν μου, λέγει ἁξιοσέβαστος τις μάρτυς, ἡθάρθην ἐαυτὸν ὡς λύκον λιμοτοντα»· καὶ μολοντοῦτο μία ἔποψις ἐπὶ τοῦ καταλόγου ξενοδοχείου τινὸς τῆς πόλεως ταύτης δύνανται νὰ εἰρηνεύσει· δλίγον τὴν ζέσιν τοῦ εὐρωπαϊοῦ νεωστὶ ἐπιδέχθαι. «Ποῦ δειπνήσωμεν σήμερον; ἐρωτᾷ ὁ Κ. Ταυλόρ. Πανταχέθεν οἱ ξενοδοχοὶ μᾶς προυνσιάζουσι τὰς ἐλκιστικὰς ἐπιγραφὰς των. Δυνάμεθα νὰ ἐκλέξωμεν μεταξὺ των τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν, τοῦ Τορτόν, τοῦ Ἀλάμπρα, καὶ πληθος ἄλλων τόπων τῆς συμπολιτείας ἐπισχὲ κομψῶν· ἀλλ' εἰς τὸν οἶκον τοῦ Δελμονίου εὐρίσκειται, καθ' ὁμοίωσιν τοῦ περιφθίμου προτοτύπου του εἰς Νεοδόρακον, ἡ μεγαλύτερα ποικιλία των ἐπιτραπέζιων, καὶ ὡσαύτως αἱ μέγιστα τιμαί. Καταβάντες τὸ Κεϊρνέϊ-Στρήτ, ἐστημεν ἔμπροσθεν οἰκίας ξυλίνου θυωρόφου, σχηματίζουσης γωνίαν τῆς ὁδοῦ Ζακσόν. Τὸ ἰσόγειον εἶναι ἀγορὰ τις· οἱ τοῖχοι εἰν' ἐστολισμένοι κατὰ τὰ τέσσαρα τέταρτα ἐκ βόδς καὶ προβάτου· μέγας σωρὸς κολοκυνθῶν ἐκ των Σανδβίγγων νήσων πληροῦσι μίαν τῶν γωνιῶν, καὶ πληθος κεφαλῶν λαχάνων, δύο τάλλα τιμωμένων ἕκαστον, φαίνονται εἰς τὸ παράθυρον. Εἰσελθόντες διὰ τινος μικρᾶς θύρας, εἰς τὸ ἄκρον τοῦ οἰκοδομήματος κειμένης, καὶ ἀναβάντες κλίμακα σκοτεινὴν καὶ σκολιάν, εὐρέθημεν ἐντὸς μικρᾶς καὶ χαμηλῆς αἰθούσης, τὴν ὁροφὴν καὶ τοὺς τοίχους τῆς ὁποίας περιστρῶναι λευκὸν πανίον, τὸ δ' ἔδαφος καλύπτει ὑφασμα κηρωμένον. Ἐνταῦθα εὐρίσκονται εἴκοσι περίπου τράπεζαι, κατατεταγμέναι εἰς δύο σειράς, τοσοῦτον πληθούσαι παρακαθημένων, ὥστε μόλις δυνάμεθα νὰ εὐρωμεν θέσιν. Λαμβάνομεν τὸν κατάλογον καὶ ἐκεῖ εὐρίσκομεν σειρὰν φαγητῶν ὧν τὸ ἐλάχιστον τιμᾶται ἐνδὸς ταλλήρου, ὥστε ἂν τις εὐρεθῇ ἐνταῦθα, πέντε ὀρεξιν ἔχων, θὰ πληρώσει διὰ τὸ γεῦμά του μετρίαν τάλλαρα.

Πανταχέθεν ἀκούονται αἱ φωναὶ steward! (ξενοδόχε), τῆς λέξεως waiter (παλληκάρη), μὴ ἐκφραζούσης ἀρκετὸν σέβας· διότι τὸ παλληκάρη ἡ δ' ὑπέρτης ἐκεῖνος, θὰ ἦτο πρὸ μικροῦ νομικὸς τις ἢ γραμματεὺς ἐμπόρου.

Καὶ τὰ καταλύματα ἦσαν ἐπίσης εἰς τιμὴν ὑπεροχον. Εἰς κοιτῶν ἐν τῷ ξενοδοχείῳ ἐτιμᾶτο 50 λίρας (1250 φρ.) κατὰ μῆνα, καὶ μία κλίνη, ἡ μᾶλλον δι' ἀκριβεστεράς λέξεως ἐκφραζόμενον, μία θέσις δι' ὑπνωσίαν, ἐπειδὴ θέτουσαν πεντήκοντα εἰς τὸ αὐτὸ δωμάτιον, 1. λίρ. 4. σελ. (30 φρ.) καθ' ἑβδομάδα. Αἱ σχέσεις τῆς συναναστροφῆς εἶναι σχεδὸν ἄγνωστοι εἰς τὸν Σάν Φρανσίσκον. Δὲν ὑπάρχουσι δὲ γυναῖκες, καὶ οἱ ἄνδρες, μὴν ἔχοντες ἄλλην διασκέδασιν, καταφεύγουσιν εἰς τὸ παιγνίδιον εἰς τὸ ὁποῖον παραδίδονται τόσον μανιωδῶς, ὥστε οὐδεμίαν ἰδέαν δυνάμεθα νὰ δώσωμεν. «Δὲν παρέρχεται οὐδεμία νῦξ, γράφει εἰς ἀναποκριτῆς, ὑπὸ ἡμερομηνίαν 20 Ἀπριλίου 1850, καθ' ἣν νὰ μὴν ἀλλάζουσι χεῖρας μυθῶδεις ποσότητες χρημάτων. Πηγαίνετε, λόγου χάριν, εἰς τὸ Πάρκερ-Χάους· τοῦτο δ' εἶναι ὠραῖον οἰκοδόμημα, ἐστολισμένον καὶ ἀποσκευασμένον μετὰ τοσαύτης πολυτελείας, ὅσην οὐδ' εἰς κἀνένα τῶν ξενοδοχείων ἐν Ἀγγλίᾳ δύνασαι ν' ἀπαντήσης· εἰσερχόμενος εἰς τὴν πρῶτην αἰθουσαν, βλέπεις πεντῆξ τραπέζας μὲ παι-

γνίδοχαρτα ἰσπανικά, μὲ κυλίστρας (1) καὶ ἄλλα, ἐκάστη δ' αὐτῶν μὲ μίαν ποσότητα χρηματικὴν, πηλοῖον ἡμιμοδίον χρυσοῦ καὶ ἀργυροῦ, σωρευμένην εἰς τὸ κέντρον. Ἡ μουσικὴ κάμνει ἀντιπερισπασμὸν εἰς τοὺς ἐρεθισμοὺς των παγνιδίων, καὶ οἱ ἥχοι ὀρχήστρας ἀντηχοῦσιν ἀπὸ τὸ ἐσπέρας μέχρι τῆς πρωίας εἰς τὰς πληθούσας ὄχλους παστάδας. Μεταβαίνοντες εἰς τὸ πλησιόχωρον κατὰστημα, τὸ καλούμενον El Dorado, θὰ ἴδῃτε τὸ αὐτὸ θέαμα, ἀναφανισμένον μὲ θερμότεραν ζέσιν· ἐντεῦθεν δὲ διαδίδεται κλημακίδον καθ' ὅλην τὴν πόλιν. Ἦθελεν εἶπει τις ὅτι ὁ Σάν Φρανσίσκος εἶναι πόλις των παικτῶν· ἀλλ' ἡ βασιλεία των εἶναι ἐξ ἀνάγκης ἐφήμερος. Ἀδιακόπως ἀποκτῶσι καὶ γάνωσι τὰς καταστάσεις των. Ἐκαστος παίζει μετὰ τοσαύτης ἐλευθεριότητος καὶ τόλμης, ὥστε ἀδυνατοῦμεν νὰ δώσωμεν ἰδέαν τινά.

Οἱ νέοι, οἵτινες ἔρχονται ἐνταῦθα χρεωστοῦν νὰ προφυλάττωνται, ἄλλως θὰ καταστραφῶσιν εἰς τὸ παιγνίδιον, καθὼς καὶ εἰς τὴν κατάχρησιν των ποτῶν, ἧτις εἶναι κοινοτάτη.

Ἡ διαφορὰ των ἐθνῶν, των ἡθῶν, των ὀρέξεων καὶ των προλήψεων, των προσερχομένων ἐκ τῆς συρροῆς εἰς ἓνα καὶ τὸν αὐτὸν χώρον ὄλων σχεδὸν των διαφόρων φυλῶν τῆς γῆς, εἶναι ἄλλο ἐμπόδιον εἰς τὸ νὰ ἐνοθῶσι ταχέως εἰς ἓνα συμπαγὲς καὶ ὁμοειδὲς ὄλον τὰ ἀθέδια καὶ ἀλλήλων ἀντίθετα ταῦτα στοιχεῖα. «Ἐδῶ, γράφει τὸ αὐτὸ άτομον, δύναται τις νὰ σπουδάσῃ τὸν χαρακτῆρα καὶ τὰ ἥθη των Ἀγγλων, των Ἰρλανδῶν, των Σκότων, των Γερμανῶν, των Πολωνῶν, των Γάλλων, των Ἰσπανῶν, καὶ, σχεδὸν, ὄλων των ἄλλων λαῶν τῆς Εὐρώπης. Ἐκεῖ συναπαντῶμεν τὸν Νοτίον - Ἀμερικανόν, τὸν Αὐστραλιανόν, Χιλιανόν· τέλος, τὸ πάθος τοῦ χρυσοῦ ἐθραύσε τὴν ἄλυσσον, τὴν κρατοῦσαν μέχρι τοῦδε εἰς τὴν ἐθνικὴν αὐτῆς μόνωσιν τὴν Κίνα, ἧτις ἦλθε, ὡς ἐρημῆτης τις, τὸ κελλίον τοῦ ἐγκαταλιμπνάνων, ἵνα ἐνωθῇ μὲ τὸ ποικίλον αὐτὸ πλήθος.

Ἐνταῦθα εὐρίσκωμεν ἐν μικρογραφίᾳ, ὅτι ὑπάρχει εἰς τὰς μεγάλας πόλεις των ἄλλων τόπων προϊόντα δηλ. των Ἠνωμένων πολιτειῶν, καὶ των τροπικῶν, βοῦτυρον τῆς Ὠρεγῶνως, κλ.

Αἱ ὁδοὶ εἰσὶ πλήρεις ζωῆς καὶ κινήσεως, ὡς δύνασθε νὰ τὸ φαντάσθῃτε εἰς τὴν πόλιν ταύτην, ὅπου τὴν σήμερον ὑπάρχουσι σχεδὸν τριάκοντα χιλιάδες κάτοικοι, ἐκτὸς των πολυαριθμῶν διαβατῶν.

Μεταξὺ των θαυμάτων, τῇ ἀληθείᾳ, τῆς πόλεως ταύτης εἶναι καὶ ἡ μεγίστη ταχύτης διὰ τῆς ὁποίας ἡ κοινωνικὴ τάξις ἀπηλλάγη τοῦ χάους. Εὐθὺς ἀφοῦ νῆα τις θέσις Placer ἀνακαλυφθῇ ἀρχίζουσι νὰ ἐκλέγῃσι τοὺς ἀξιωματικοὺς καὶ νὰ μεγεθύνωσι τὴν σφαῖραν τῆς τάξεως. Ἐκ τούτου ἐπεται, ὅτι εἰς χώραν πεντακοσίων μιλίων μήκους, περιέχουσαν 100 χιλιάδας κατοίκων, εἰς χώραν ἄνευ διοικήσεως, ἄνευ νόμων τακτικῶν, ἄνευ κανονισμῶν πολιτικῶν, ἄνευ στρατιωτικῆς δυνάμεως, ἄνευ πολιτικῆς προστασίας,

(1) Ronlette, εἶδος παιγνιδίου τυχυροῦ καὶ ἐπικινδύνου, εἰς τὸ ὁποῖον μεταχειρίζονται μέγαν τινὰ κύκλον, διηρημένον εἰς λευκὰ καὶ μέλανα τεμάχια ἀριθμημένα. Τούτων ἀνωθεν περιστρέφεται ἐλεφαντίνη σφαῖρα, φέρουσα κέρδος, ἐὰν σταθῇ εἰς τὸ ὁμοῦρον τεμάχιον, ζημίαν δ' ἂν σταθῇ εἰς τὸ ἐναντίον.

πρόσθετες δὲ καὶ ἄνευ κλειθρῶν καὶ συρτῶν, εἰς χώραν ἔχουσιν θησαυροὺς, δυναμένους νὰ ἐξυπνήσωσι τὴν ἐπιθυμίαν τῶν κακῶν, ὑπῆρχε τοσαύτη ἀσφάλεια εἰς τὰ πρόσωπα καὶ εἰς τὰ κινήματα, ὥς εἰς οὐδεμίαν τῶν Ἠνωμένων Ἐπικρατειῶν. Ποτὲ ἴσως κοινότης δὲν ἐσχηματίσθη ἀπὸ ἄτομα ὀλιγώτερον ἀγαπῶντα τὰξιν, καὶ μολοντοῦτο, ἐν τῷ μέσῳ τῆς φαινομένης ταύτης συγχύσεως, ὑπάρχει ἁρμονία τις μόνιμος, ἥτις πᾶσαν ἐξηπάτησε περὶ αὐτῆς πρόβρῃσιν

‘Ο Σάν Φρανσίσκος παρουσιάζει ἀναλογίαν τινα μὲ τὸν πύργον τῆς Βαβέλ, ὅταν παρατηρήσωμεν τὰς ποικιλίας τοῦ ἀνθρωπίνου εἶδους, αἷτινες εὐρίσκονται ἐνταῦθα ἠνωμένοι, ἀπὸ τῶν ἀγρίων τῆς Πολυνησίας μέχρι τῶν ἐντιμωτέρων ἀνδρῶν τῆς πολιτισμένης Εὐρώπης.

Εἶναι ἀληθές, ἐὰν εἰπώμεν ὅτι, ἀνεξαρτήτως τοῦ ἀκαταμαχίτου θελητήρου τοῦ χρυσοῦ τῆς, ἡ Ἄνω ἡ Νέα Καλιφορνία εἶναι ἴσως ἡ ὠραιότερα θέσις τῆς ὕδρογείου σφαίρας πρὸς καθίδρυσιν τοῦ παγκοσμίου ἐντευκτηρίου, καὶ οὐ ὁ μεγαλοπρεπὴς λιμὴν τοῦ Σάν Φρανσίσκου εἶναι ὁ καλλίτερος καὶ ὁ προσφορώτερος καθ’ ἀπάσαν τὴν παραλίαν τῆς Δυτικῆς Ἀμερικῆς.

Αὕτη ἦτον ἡ τοποθεσία, ἥτις ἀναγκαιοῖς εἰς τὸ νὰ καταστήτῃ εὐκατόρθωτον, ὑπὸ τὴν ἐμπορικὴν ἐποψίν, τὸ καθίδρυμμα τῶν τακτικῶν συνκοινωνιῶν διὰ μέσου τοῦ Εἰρηνικοῦ Ὄκεανοῦ μετὰ τῆς Κίνας, τῆς Ἰαπωνίας καὶ ὅλου τοῦ ἀνατολικοῦ ἀρχιπελάγους. Ἡ ἐλκτική δύναμις τοῦ χρυσοῦ δὲν θὰ ἠδύνατο λοιπὸν, ὥς ἐκ τοῦ ἐμπορικοῦ συμφέροντος καὶ τῶν ἀνθρωπίνων σχέσεων, νὰ λάμπῃ ἀπὸ μέρος εὐτυχέστερον ἐκλελεγμένον.

Μᾶς μένει νὰ εἰπώμεν ὀλίγα τινα περὶ τοῦ πρακτικοῦ ζητήματος ὡς πρὸς τὴν πόλιν τοῦ χρυσοῦ, ἂν παρέχῃ δηλ. ἀρκετὰς ἐγγυήσεις εἰς τὴν μετανάστευσιν. Καὶ περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου θέλομεν μεταφέρει τὴν γνώμην τοῦ νοήμονος ἀνταποκριτοῦ, τὸν ὁποῖον παραθέτομεν.

« Ἡ Καλιφορνία, λέγει οὗτος εἶναι ὁ καλλίτερος τόπος τῆς γῆς διὰ νέον ἐνεργητικόν, ἐπιχειρηματίαν καὶ τακτικόν, ἐὰν πάντοτε δὲν θέλει βλαφθῇ ἡ υἡγεία του, διότι τὸ κλίμας ἔστι φυσικῶς νοσῶδες καὶ ἀπαιτεῖ προφυλάξεις. Τὸ θέρος συμβαίνει γλυκεῖα τις θερμότης ἀπὸ πρωΐας μέχρι μεσημβρίας, ἀκολούθως δὲ μὴν ἐγείρεται ἄνεμος καὶ κοινοτόμος μέχρι τῆς ἐσπέρας· ἔπειτα ἡ ἀτμοσφαῖρα ψυχροῦται εἰς τοιοῦτον βαθμόν, ὥστε εἰς ἐπενδύτης γίνεται ἀναγκαῖος. Ὁ καιρὸς οὗτος διαρκεῖ μέχρι τοῦ Ὀκτωβρίου, καθ’ ὃν ὁ ἄνεμος πνέει μεσημβρινοδυτικός. Κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην (τὸν μῆνα Ἀπρίλιον) ὁ καιρὸς εἶναι ὠραῖος, ξηρὸς καὶ θερμὸς. Ἡ ὥρα αὕτη τοῦ ἔτους καὶ ἡ τῶν βροχῶν ἐνταῦθα εἶναι αἱ ὠραιότεραι· χιλιάδες ἀνθρώπων γίνονται, ἅμα ἔλθωσιν, θύματα τῆς δυσεντερίας, ἥτις κάμνει μεγάλην θραῦσιν. Ὅθεν δὲν θὰ ἐπαρκεῖν ἀτομικῶς οὐδένα νὰ δοκιμάσῃ νὰ ἔλθῃ εἰς Καλιφορνίαν, διότι εἶναι ἀδύνατον νὰ προῖδῃ τις ἂν θὰ δυνήθῃ νὰ ἀνθέξῃ εἰς τὴν ἐπιβροχίαν τοῦ κλίματος καὶ εἰς τὰς ἄλλας δυσαρσεκείας τοῦ τόπου.

Ἐκεῖνοι τῶν ὁποίων ὁ φυσικὸς καὶ ἠθικὸς διοργανισμὸς δὲν δύναται νὰ ὑποφέρῃ αὐτὴν τὴν δοκιμασίαν, ὑποπίπτουσιν εἰς ἀσθενείας ὀδυνηρὰς καὶ συχνότατα ἀθεραπεύτους, αἷτινες φέρουν πολλάκις θλιβερόν θάνατον. Καθόσον δὲ ἀφορᾷ ἐμὲ αὐτόν, δὲν ἤμπορῶ νὰ εἶπω ὅτι ἡ υἡγεία μου δὲν ὑπῆρξεν ἐν γένει καλίστη.

Τὸ κλίμα φαίνεται ὅτι ἐξασκεῖ κακὴν ἐπιβροχὴν εἰς τοὺς χοληρικούς, ἀλλὰ δι’ ἐκείνους οἵτινες δύναται ἐνταῦθα νὰ συνηθίσωσι, εἶναι προφανῶς προτιμώτερον τοῦ τῆς Ἀγγλίας.

Ποτὲ δὲν ἔχει τις τὴν ἀνάγκην τοῦ πυρὸς· χρειάζεται, καθὼς εἶπον, ἐπενδύτης ἵνα ἐξέλθῃ τὸ ἐσπέρας· ἀλλ’ ἐντός τῶν οἰκιῶν εἶναι πάντοτε ζέστη. Τὸ μόνον πρᾶγμα, τὸ ὁποῖον ἀπαιτεῖται εἰς τὸν βουλούμενον νὰ ἀποκατασταθῇ εἶναι ἡ υἡγεία.

Αἱ ὑποθέσεις, ὁποιαδήποτε ἂν ὦσιν, εἶναι καλλίτεροι ἐνταῦθα παρ’ ἄλλου που, καὶ, μετὰ τῆς ἐπιμονῆς, εἶναι τις βέβαιος περὶ τῆς ἐπιτυχίας.

Περὶ δὲ τῆς γονιμότητος τῆς γῆς, ἄλλοι ἄλλας γνώμας ἐπιφέρουσιν· οἱ μὲν ἰσχυρίζονται ὅτι ὑπάρχουσιν εἰς τὰ ἐνδοτέρα γόνιμοι κοιλάδες, δυνάμεναι νὰ ἐπαρκέσωσιν εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς πόλεως· ἄλλοι δὲ μὴν ἀποδοκιμάζουσι τὴν γνώμην ταύτην· ἀλλὰ τὸ ἀναντιρρήτον εἶναι ὅτι εἰς πολλὰ μέρη τῶν ἐνδοτέρων χώρων τὸ κλίμα εἶναι ἥδυστον· πλὴν πολὺ ἀμφιβάλλω, ἂν, ἐξ αἰτίας τῆς μακρᾶς διαρκείας τῆς ξηρασίας, δύναται νὰ παράγωνται, εἰς ἀρκετὴν ποσότητα, τὰ λαχανικά, ἰὰ ὁποῖα συγχροτοῦσι τὴν βάσιν τῆς τροφῆς. Ταῦτα δὲ μὴν αἱ Σανδβίχαι νῆσοι καὶ ἡ Ὠρεγὼν παρέχουσιν ἐπὶ τοῦ παρόντος εἰς τὸν Σάν Φρανσίσκον.

Ἡ δὲ ἀναζήτησις τοῦ χρυσοῦ εἶναι πραγματικῶς ἀληθὲς λαχέον. Τοιοῦτοτρόπως, σὺ μὲν δύνασαι νὰ ἀποκτήσῃς πλοῦτον· ἐνθ’ ὁ γείτων σου κερδίει μόνον καὶ μόνον τὸν ἐπιούσιον ἄρτον του.

Ὁ χρυσοῦς σωρὸς, τὸν ὁποῖον ἡ Καλιφορνία περιέχει εἰς τοὺς κόλπους τῆς εἶναι ἀνεξάντλητος· ἀλλ’ ἡ ἐργασία εἶναι τόσον κοπιαστικὴ, καὶ ἡ υἡγεία τόσον ἀμφίβολος, ὥστε εἶναι κατὰ πάντα τυχερόν τὸ νὰ δυνηθῇ τις νὰ φθάσῃ εἰς τὸ νὰ συνάξῃ εἰς ὀλίγον χρόνον σημαντικὴν ποσότητα· ἴσως ἡ Ἀμερικανικὴ κυβέρνησις ἀποφασίσῃ τέλος πάντων, ν’ ἀναλάβῃ τὴν ἀνώρυξιν τῶν μεταλλείων. Ὅπως δὴποτε ἡ Καλιφορνία ἔχει ἐνώπιόν της ἄπειρον μέλλον, καὶ τὰ μεταλλεῖα τῆς θέλουσι διαρκέσει ἐπὶ πολλοὺς αἰῶνας.

(Revue Britanique.)

MARIA,

Ἡ

ΤΟ ΚΥΑΝΟΓΝ ΜΑΝΔΗΛΙΟΝ.

Περὶ τὰ τέλη τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου τοῦ παρελθόντος ἔτους, ἐπέστρεφα πεζὸς ἀπὸ τὴν Ὀρλεάνς εἰς